

بررسی توده های بادام به منظور انتخاب ژنتیک های دیر گل برتر

ابوذر شیخ علیان^۱، علی وزوایی^۲، علی عبادی^۲، محمد رضا فتاحی مقدم^۲

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشکده علوم دانشگاه تهران

۲-اعضای هیئت علمی گروه باغبانی، دانشکده علوم باغبانی و گیاه پزشکی دانشگاه تهران

یکی از اهداف مهم اصلاحی در درختان میوه به علت آسیب های ناشی از سرمای دیررس بهاره انتخاب درختان دیر گل است، که احتمال آسیب به محصول را کاهش دهد. بهین منظر در سال ۱۳۷۳ در مرکز تحقیقات گروه باغبانی دانشکده علوم باغبانی و گیاه پزشکی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، اقدام به کشت حدود دویست و پنجاه نهال بذری هیرید محلی و خارجی نمود که پس از رسیدن درختان به دوران باردهی و بلوغ، ارزشیابی صفات مورفوЛОژی توده ها در طی چهار سال انجام گرفت که این ارزشیابی بر اساس صفات ذکر شده در توصیف نامه بادام ارایه شده توسط IPRGI انجام گرفت. صفات مورد مطالعه بررسی و با یکدیگر مقایسه شده و در پایان همبستگی صفات مورد آزمایش قرار گرفت. نتایج حاصله از این آزمایش نشان می دهد که ژنتیک های مختلف از نظر صفات مورفوLOژی رویشی و زایشی با یکدیگر متفاوت بوده و در مورد صفت دیر گلی ژنتیک های مورد آزمایش به صورت خیلی زود گل تا کاملا دیر گل بوده و ارقام دیر گل تا حدود یک ماه از ارقام زود گل دیرتر شروع به گلدهی نموده اند دو رقم کاملا دیر گل پس از بررسی صفات انتخاب و معرفی می گرددند. همچنین بررسی همبستگی صفات وجود همبستگی های مثبت و منفی را بر روی صفات مختلف نشان داده است.